

Hristu, ispunjen Njegovim Duhom živeći po Njegovoj Reči. Ja pozivam, molim i upozoravam sve da čuju Njegov glas na vreme, i da predate svoj život potpuno Njemu, isto kao što verujem u svom srcu da sam ja Njemu predao ceo svoj život. Bog neka vas blagoslovi, i neka Njegov dolazak obraduje vaša srca.

Serbian

A Resume Of The Church Ages

CAB-10

propovedi od
William Marrion Branham-a

“...u danima glasa...” Otk. 10:7

Pregled Crkvenih Doba

Otkrivanje Sedam Crkvenih Doba
Deseta Glava

Uvod

Ova knjiga se bavi bitnim doktrinama (kao što su Božanstvo, Vodeno Krštenje, itd.) koje se nalaze u Otkrivenju, od prve do treće glave, i njena glavna tema je detaljno proučavanje Sedam Crkvenih Doba. Ovo je neophodno za studiranje i za dalje razumevanje ostatka Otkrivenja, jer iz Doba dolaze Pečati, a iz Pečata dolaze Trube, a iz Truba dolaze Čaše. Poput prvog bljeska Rimske sveće, Crkvena Doba nastupaju sa moćnim početnim prosvetljenjem, bez kojeg ne bi moglo biti budućeg svetla. Ali kada je jednom fenomenalno otkrivenje Crkvenih Doba predano Božanskim otkrivenjem, svetlo za svetlom sledi, sve dok se celo Otkrivenje široko ne otvara pred našim začuđenim očima; i mi, izgrađeni i pročišćeni kroz tog Duha, načinjeni smo spremnim za Njegovo veličanstveno pojavljivanje, našeg Gospoda i Spasitelja, Jedinog Istinitog Boga, Isusa Hrista.

Ovo ostvarenje je izloženo u prvom licu kao poruka iz moga srca srcima ljudi.

Posebne teškoće su nastale prilikom pismenog izražavanja svih imena i titula, imenica i zamenica, itd., koje se odnose na Božanstvo, i takođe reči kao što su Biblija, Pismo, i Reč, pošto mi držimo to jedino ispravnim kada se govori o veličanstvu i Ličnosti Boga i Njegove Svete Reči.

Ja se molim da blagoslovi Božiji budu nad svakim čitaocem; i neka prosvetljenje kroz Duha Božijeg donese svakome njegov deo.

William Marrion Branham

primenjuju darove, ali poriču Reč, ili je zaobilaze zbog straha da će im se smanjiti šanse za veću dobit. Ali ipak oni propovedaju spasenje i oslobođenje kroz silu Božiju, baš kao i Juda, sa službom koju mu je dao Hrist. Ali zbog toga što su oni pogrešno seme, oni stalno imaju lošeg duha koji ih motiviše. Religiozni? Ooo, moj Bože! Oni nadmašuju izabrane u naporu i revnosti, ali to je Laodikejska, ne Hristova, jer oni traže velike mase, velike programe i nadprirodne znakove međusobom. Oni propovedaju Hristov drugi dolazak, ali odbacuju dolazak Proroka-Glasnika, iako u sili, i znacima i istinskom otkrivenju on sve njih nadmašuje. O da, ovaj lažni duh koji je u poslednjim danima toliko je blizak istinitom, može biti jasno uočen samo po njegovom odstupanju od Reči, i kad god je on uhvaćen da je anti Reč, on pada na jedan argument za koji smo već pokazali da je pogrešan: "Pošto mi imamo rezultate, zar ne? Zato smo mi od Boga."

Dakle, pre nego što završimo, želim izneti ovu misao. Celo vreme smo pričali o Pšeničnom Semenu, koje je bilo posejano u zemlju, a zatim izniklo u dve mladice, a onda u kićanku, zatim u pravi klas. Nekoga bi moglo začuditi ukoliko bismo rekli da Luterani nisu imali Svetoga Duha samo zato što su učili samo opravdanje. To bi nekoga moglo čuditi i u vezi Metodista itd. Ne nikako, mi ne kažemo to. Mi ne govorimo o pojedincima ili o ljudima, već o DOBU. Luter je imao Duha Božijeg, ali njegovo doba nije bilo doba potpune obnove kroz drugo izlivanja koje je bilo na početku. Isto je bilo i sa Veslijem, Butom, Knoksom, Vitelfildom, Brajnardom, Jonatan Edvartson, Milerom, itd. Sigurno su oni bili puni Svetoga Duha. Da, oni su sigurno bili. Ali doba u kojem je svaki pojedinu živeo nije bilo doba obnove, a niti je to bilo i jedno drugo do ovo poslednje doba, koje je i doba kompletnog zamračenja u otpadničtvu. Ovo je doba otpadništva, i ovo je doba obnove, ovo je doba završenog kruga. Sa ovim se sve završava.

Tako mi zaključujemo Sedam Crkvenih Doba, govoreći samo ono što je Duh rekao svakom dobu, "Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama."

Iskreno verujem da nam je Duh Božiji govorio, ne samo učeći nas istinama o dobima, već se On verno bavio srcima da bi se mogla okrenuti k Njemu. To je razlog sveg propovedanja i učenja, jer u propovedanju i učenju Reči ovce čuju glas Božiji i slede Ga.

Ni za jedan trenutak ja ne donosim poruku ljudima da slede mene, ili da se pridruže mojoj crkvi, ili da započnu neko zajedništvo ili organizaciju. Ja to nikad nisam učinio, a to neću učiniti ni sada. Ja nemam interes u tim stvarima, ali zaista imam interes za Božije stvari i ljude, i ukoliko ostvarim samo jednu stvar biću zadovoljan. Ta jedna stvar je da vidim uspostavljeno istinsko zajedništvo između Boga i čoveka, u kojem će čovek postati novo stvorenje u

Hrist nije tako činio. Oni koji su došli Hristu su bili predodređeni od Oca. Ali onaj duh je išao sve dalje i dalje, i jednoga dana on će postati zaista utelovljen u čoveku koji će biti na čelu Svetskog Crkvenog Saveza, baš onako kako smo govorili. I svojim zlatom (setite se Juda je držao kesu) on će kontrolisati ceo svet, i taj antihristov sistem će posedovati sve i pokušati da sve stavi pod svoju kontrolu. Ali Isus će se vratiti i uništiti ih sve sa svetlošću Svog dolaska. A njihov kraj će biti ognjeno jezero. Ali, šta će biti s istinitim semenom? Dogodiće se baš ono što smo i rekli. Ljudi Božiji postaju spremni kroz Reč Istine od glasnika ovoga doba. U njoj će biti punina Pentakosta, jer će Duh dovesti ljude na isto mesto gde su oni bili i na početku. To je “TAKO KAŽE GOSPOD.”

To je “Tako kaže Gospod” jer je to ono što je rečeno u Joilu 2:23-26, “Sinovi Sionski, radujte se u Gospodu veselите se, svome Bogu; jer vam daje kasnu kišu u pravoj meri, i izli na vas kišu poznu i ranu kao u prvom mesecu. Gumna će biti puna žita, kaca će se prelivati od vina i ulja. I Ja ću vam nadoknaditi godine koje izjedoše, skakavac, hrušt, crv i gusenica, silna vojska Moja što je poslao na vas. I ješćete u izobilju, dok se ne nasitite, i slavićete ime Gospoda, svoga Boga, koji je s vama čudesno postupao. Moj se narod neće postideti nikad više.” Dakle, tu se kaže da će Bog “obnoviti.” Luteransko Doba nije obnovilo crkvu; ono je započelo reformaciju. Ni Veslijevo Doba nije obnovilo. Pentakosno Doba nije obnovilo. *Ali Bog treba obnoviti, jer On ne može poreći Svoju Reč.* Ovo nije uskrsnuće crkve; ovo je “Obnova”. Bog će vratiti crkvu pravo nazad ka Pentakostu sa početka. Dakle, primetite u stihu 25 se kaže zašto je nama potrebna obnova. Skakavac, hrušt, crv i gusenica su pojeli sve osim korena i malog dela stabljike. Dakle, rečeno nam je da su svi ovi insekti jedan te isti, ali u različitim etapama razvoja. To je tačno. Oni su duh antihrista manifestovan u organizaciji, denominaciji i lažnoj doktrini kroz doba. A taj siromašni mali koren i stabljika će biti obnovljeni. Bog neće sejati novu crkvu, već će dovesti Svoju originalnu sadnicu nazad ka originalnom semenu. On to radi kao što je viđeno u 23-ćem stihu, učenjem, ili “ranom” kišom. Sledeće što će doći biće kiša žetve ili vera za uznesenje.

Tako mi smo u samom ovom trenutku u potpunom ispunjenju Mat. 24:24, “da bi zaveli, ako bi bilo moguće, i same izabrane.” A ko je taj koji će pokušati prevariti i same izabrane? Vidite, duh antihrista je u “lažnim pomazanicima” ovoga vremena. Ovi lažni su već došli u “Ime Isusa” tvrdeći da su od Boga pomazani za poslednji dan. Oni su lažne Mesije (pomazanici.) Oni tvrde da su proroci. Ali da li oni *stoje sa Reči*? Nikad. Oni su dodali Reči ili joj oduzeli. Niko ne poriče da je Duh Božiji delovao s darovima nad njima. Ali kao Valam, svi oni imaju svoje programe, prave pozive zbog novca,

Pregled Crkvenih Doba

Činjenica je da je naše proučavanje bilo stih po stih iznoseći one Biblijske tekstove koji su vezani za sedam doba, ali mi nismo izložili kontinuirani istorijski uzor crkve onako kako bismo to trebali učiniti. Radi toga, naša je svrha da uzmemo ovo poglavlje, počinjući sa Efeškim Dobom, te da trasiramo crkvu kroz sva doba i crkvenu istoriju kao što je dano Jovanu Duhom Božijim. Mi nećemo dodavati novi materijal, jedino toliko koliko je u skladu i vezi s onim koji već imamo.

Iz našeg proučavanja mi smo već shvatili da je mnogo stvari iz Otkrivenja potpuno pogrešno shvaćeno, zato što ranije nismo znali da ‘crkva’ o kojoj je govoreno i kojoj je govoreno u ovoj knjizi, se ne odnosi na čistu ‘duhovnu’ tu ‘izabranu’, ‘telo Hristovo’, ‘nevestu’, već se govori o celom telu ljudi koji su nazvani Hrišćani, bilo da su oni istinski ili samo nominalni. Kao što sav Izrael NIJE Izrael, tako ni svi Hrišćani NISU Hrišćani. Tako smo mi naučili da je crkva načinjena od dve loze, istinite i lažne. Dve loze su motivisane od dve vrste duhova; jedna loza ima Svetoga Duha, dok je druga obdarena duhom antihrista. Obe tvrde da poznaju i da su poznate od Boga. Obe tvrde da govore za Boga. Obe veruju neke jako temeljne istine, a razlikuju se u ostalima. Ali pošto obe nose ime Gospodnje, budući nazvani *Hrišćani*, i noseći takvo ime očigledno zahtevaju zajedništvo sa Njim (Bog to naziva bračnom vezom), zato ih Bog sada drži obe odgovornom pred Sobom, i zato im obema govori.

Mi smo dalje naučili, da će ove dve loze rasti jedna pored druge i to će tako biti sve do kraja doba kada će obe sazreti i biti požnjene. Lažna loza neće nadvladati, a niti uništiti istinitu, ali ni istinita loza neće imati moć da dovede lažnu lozu u spasonosno zajedništvo sa Isusom Hristom.

Saznali smo najčudniju istinu, da je Sveti Duh mogao i hteo sići na nepreporođene Hrišćane lažne loze, i moćno se manifestovao u sili, raznim znacima i čudesima, isto kao što je Juda imao zasigurno službu u Svetom Duhu, iako je on, sam, bio nazvan đavolom.

Sa ovim principima u umu, mi počinjemo trasirati crkvu kroz sedam različitih doba.

Rođenje crkve je bilo na Pentakostu. Kao što je prvom Adamu bila data nevesta, sveža iz ruke Božije i bila je neokaljana za kratak vremenski period, tako je Hristu, zadnjem Adamu, bila data nevesta čista i sveža na Pentakostu; i ona je ostala odvojena i neokaljana jedno vreme. “Od ostalih niko se nije usuđivao doći k njima blizu” (Dela 5:13) a “Gospod je svaki dan pripajao crkvi one koji se spasavahu.” Dela 2:47. Koliko je ovo dugo trajalo mi ne

znamo, ali jednoga dana isto kao što je Eva bila kušana i zavedena od Sotone, tako je i crkva bila zagađena ulaskom antihristovog duha. “A to je taj duh antihrista o kome ste čuli da treba doći i već sada je u svetu” I. Jovanova 4:3. A Isus je rekao što se tiče Njegove neveste u tom prvom dobu, “Ali imam nešto protiv tebe, jer si svoju prvu ljubav ostavio. Prema tome, seti se odakle si pao, pokaj se i opet počni činiti prva dela.” Otk. 2:4-5. Crkva je u prvom dobu već bila ‘pala žena.’ Kao što je Sotona došao do Eve pre Adama, isto tako Sotona je sada prevario crkvu, nevestu Hristovu, pre ‘Jagnjetove svadbene večere’. A šta je to posebno bilo u njenoj sredini, što je prouzrokovalo njen pad? Šta sem Otk. 2:6, “DELA NIKOLAITA.” Već to prvo doba se okrenulo od sleđenja čiste Reči Božije. Oni su se okrenuli od Božijeg zahteva, koji traži da crkva apsolutno zavisi o Njemu (zaviseći potpuno o Bogu da ispuni Njegovu Reč od početka do kraja odvojeno od ljudske vlasti), ka Nikolaitizmu, koji organizuje ljudsku upravu u crkvi, i ta vlast kao i svaka druga ljudska vlast donosi zakone ljudima. Oni su učinili tačno ono što je učinio Izrael. Oni su uzeli hijerarhiju ljudske vlasti umesto Reči i Duha.

A onda, nastupila je smrt. Kako mi to znamo? Ne čujemo li glas Duha upućen svima onima koji će čuti, kako poziva “*Pobedniku ću dati da jede sa Drveta Života koje se nalazi u Božijem raj.*” Crkva je već suviše duboko upila od drveta smrti (denominacijske lažne loze), čiji je kraj vatreno jezero. Ali sada nema heruvima da sa plamenim mačem stražari kod Drveta Života. Međutim Bog sada ne odlazi iz crkvene sredine, kao što je otišao iz Edena. O, ne, On će zauvek biti usred Svoje crkve do konačnog doba. I do tog vremena On poziva sve da dođu.

A sad, molim da budemo ovde pažljivi. Ova poruka anđelu crkve koja je u Efezu nije poruka samo toj lokalnoj Efeškoj crkvi. To je poruka tom DOBU. I to doba je imalo u sebi seme istine i seme laži, tačno onako kao što je izloženo u priči o pšenici i kukolju. Crkvena doba su polje, a u njemu su pšenica i kukolj. Lažna crkva se organizovala, na ljudski način stvorila upravu i sebi potčinila Reč, boreći se protiv istinitih Hrišćana.

Kukolj uvek izraženije cveta od pšenice, ili ma koje posejane sadnice. Crkva kukolja je brzo rasla u prvom dobu. Ali i crkva pšenice je takođe cvetala. Na kraju prvog doba, dela Nikolaita su cvetala u lokalnim crkvama lažne loze, pokušavajući da prošire svoj uticaj i izvan svog vlastitog dometa. Njihov uticaj se osetio na istinitoj crkvi, jer ljudi dostojni poštovanja, kao što je bio Polikarp su sebe nazivali biskupima sa usmerenjem na tu titulu, koja nije bila sama po sebi nasledna prema Reči. Takođe u tom dobu, istinita crkva je izgubila svoju prvu ljubav. Ta ljubav je bila tipizirana kao ljubav neveste i

izlivanje kakvo je bilo u prvom veku. Izgledalo je kao da je došao odgovor, jer su mnogi počeli govoriti u jezicima i manifestovati darove Duha. Onda se verovalo da je ovo zaista bila dugo čekana OBNOVA. Ali to nije bilo to, jer pozna kiša može doći samo nakon rane kiše, što je proletna ili kiša UČENJA. Pozna kiša, je kiša ŽETVE. Kako onda ovo može biti prava stvar jer kiša učenja nije bila došla. Prorok-Glasnik, koji je trebao biti poslat da UČI narod i da okrene srca dece nazad k očevima Pentakosta tada još nije došao. Tako, ono za šta se mislilo da je obnova i konačno oživljavanje za uznesenje tada još nije došlo. U tome je bila mešavina nepravednih, koji imaju učešće u duhovnim blagoslovima i manifestacijama Svetog Duha kao što smo vam ukazali na to. Tu je takođe bila đavolska sila pošto je narod bio i pod kontrolom đavola, a ipak izgledalo je da niko to ne shvata. I da bi dokazali da ovo nije bilo PRAVO, ovi ljudi (pre nego što je došla druga generacija), su se organizovali, i napisali svoje ne biblijske doktrine, gradeći vlastite ograde oko sebe kao što je to svaka grupa činila pre njih.

Dakle, setite se, dok je Isus bio na zemlji bio je i Juda. Obojica su potekli iz različitih duhova, a nakon smrti obojica su otišli na svoja mesta. Duh Hristov se kasnije vratio na istinitu crkvu, a Judin duh je došao na lažnu crkvu. To je upravo tamo u Otk. 6:1-8, “I video sam, belog konja; i onaj koji je sedeo na njemu imao je luk; i bila mu je data kruna: i on je izašao da kao pobednik pobeđuje. I kada je On otvorio drugi pečat, čuo sam drugo živo biće kako govori, dođi i vidi. I izašao je drugi konj koji je bio crven: i bila mu je data sila da uzme mir sa zemlje, i ubijati jedan drugoga: i dat mu je veliki mač. I kada je On otvorio treći pečat, čuo sam treće živo biće kako govori, dođi i vidi. I ja pogledah, i gle crni konj; i onaj koji je sedeo na njemu je imao vagu u svojoj ruci. I čuh glas iz središta četiri živa bića kako govore, mera pšenice za dinar, i tri mere ječma za dinar; a ulja i vina ne oštećuj. I kada je On otvorio četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog živog bića kako govori, dođi i vidi. I ja pogledah, i gle bleđi konj: i ime koje je bilo napisano na njemu bilo je Smrt, a pakao ga je pratio. I beše mu dana sila nad četvrtinom zemlje, da ubija mačem, i glađu, i smrću, i sa zverima zemaljskim.” Vidite kako se taj Judin duh vratio nazad kao jahač na belom konju. On je bio beo. Toliko blizak istinskoj stvari, baš kao što je Juda bio blizak Isusu. Bila mu je data kruna (jahaču belog konja). Zašto? Taj duh je sada bio u vodi Nikolaitskog sistema, a to je papa sa trostrukom krunom koji je seo kao Bog u svom hramu, nazivajući sebe Hristovim namesnikom. Ako Hristov namesnik znači ‘umesto Hrista’ ili ‘namesto’ ili ‘u ime Boga’ onda papa sebe naziva Svetim Duhom, ili uklanja Svetog Duha, delujući umesto Njega. To je bio Judin duh u njemu koji je to činio. Vidite kako je on osvajao – idući napred kao pobednik da pobeđuje.

savetujući stanovnike zemlje da naprave lik zveri, koja bi ranjena mačem, ali ostade na životu. Čak joj je bilo dopušteno da udahne život liku zveri, tako da lik Zveri i progovori, i prouzrokuje da se pobiju svi koji se ne htedoše pokloniti liku zveri. Ona čini da svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, udare sebi žig na desnicu ili na čelo i da niko ne može ni kupiti ni prodati ako nema udaren žig, ili ime zveri ili broj njena imena. Ovde treba mudrost! Ko je razuman, neka odgoneta broj zveri. To je, uistinu, broj čoveka; a njegov je broj šesto šezdeset i šest.” A sada setite se, to je bilo Rimsko Pagansko Carstvo, koje je palo od mača. Ali ono je bilo izlečeno od smrtnog udarca kada se pridružilo Rimskoj nominalnoj Hrišćanskoj crkvi, a time povezo Paganizam i Hrišćanstvo, i tako postalo Sveto Rimsko Carstvo, koje je trebalo izdržati dok ne dođe Isus da ga uništi. Ali Rim nije sam. Njene kćeri su upravo sa njom, i ona će preuzeti apsolutni autoritet preko Saveza Crkava. Ovo može izgledati nekome, kao da sam otišao daleko, ali ustvari to je veoma jasno da bi svi videli jer upravo sada crkve imaju kontrolu nad politikom, a u podesno vreme će se otkriti tačno kolika je velika ta kontrola. Ovaj ekumenski pokret će se završiti sa Rimom na čelu iako ljudi to nisu tako predvideli. Ali ovo je tako zato što u Otkrivenju 13:3-6 se kaže da bludnica, Tajna Vavilona sedi na zveri. Ona ima kontrolu poslednje, ili četvrte imperije. Ova Rimaska Crkva to čini. Sa svetskim sistemom crkava pod sobom Rim će kontrolisati, a ovaj lik (crkveni sistem), će joj biti poslušan zato što Rim ima kontrolu svetskog zlata. Zato će svi ljudi morati pripasti svetskom sistemu crkava, ili će biti predani na milost i nemilost, jer neće moći kupovati a ni prodavati bez znaka zveri na ruci ili čelu. Ovaj znak na čelu znači da će morati prihvatiti doktrinu svetskog sistema crkava što je trojstvo, itd., a znak na ruci znači da će činiti volju svetske crkve. Sa ovom velikom silom, crkveni sistemi će progoniti istinitu nevestu. Ovaj lik će pokušati sprečiti nevestu da propoveda i da uči, itd. Njenim propovednicima će biti zabranjeno da daju utehu i istinu ljudima kojima je ona potrebna. Ali pre nego što antihrist (u čoveku), zavlada kompletno ovim svetskim sistemom crkava, istinita crkva će biti odnesena iz ovog sveta da bude sa Gospodom. Bog će prihvatiti Svoju nevestu za veličanstvenu Jagnjetovu Svadbenu Večeru.

Pošto je ova zaključna glava bila data s ciljem da prikaže put dve crkve, i dva duha od Pentakosta do njenog završetka, mi ćemo uzeti ovo zadnje vreme pokazujući da je ovo u Laodikejskom dobu.

Ovo doba je započelo prelaskom u dvadeseti vek. Pošto to treba biti doba u kojem će se istinita crkva vratiti da postane nevesta kakva je bila na Pentakostu, mi znamo da tu neophodno mora biti i povratak onakve delujuće sile. Vernici su ovo osetili u svom duhu i počeli vikati k Bogu za novo

mladoženje na njihovom venčanju i prvim godinama bračnog života. Tu je nastalo hlađenje od te potpune ljubavi i odanosti Bogu.

Ali primetite. Otk. 2:1 opisuje Gospoda Isusa u sred Njegove crkve kako drži glasnike u Svojoj desnoj ruci. Radi toga što je ova Nevesta pala, i radi toga što je crkveno udruženje postalo kombinacija lažne i istinite loze, On je nije napustio. Ona je Njegova. I prema Rimljanima 14:7-9 to je potpuno tačno. “Jer niko od nas ne živi sebi, i niti ni jedan od nas ne umire sebi: ali što živimo, Gospodu živimo, bilo da umiremo, umiremo Gospodu. Bilo da živimo, ili umiremo, Gospodnji smo. *Jer zato je Hrist umro i oživeo da vlada nad mrtvima i nad živima.*” Na krstu On je kupio CEO ljudski rod. Oni su Njegovi. On je Gospodar života i smrti. (To se odnosi na vlasništvo, a NE na zajedništvo). I On je usred tog tela koje sadrži i žive i mrtve.

Ono što je zasađeno u prvom dobu će se razviti u drugom dobu, i u svim sledećim dobima dok ne sazri za žetvu. Tako mi u Smirna Dobu očekujemo povećanje i rasvetljenje istorije crkvenog udruženja kroz otkrivenje Duhom.

U ovom dobu mržnja lažne loze raste. Vidite, oni su se u (stih 9) odvojili iz zajednice istinitih. Oni su izašli iz njih. Oni su bili lažovi. Nazivali su sebe onim što nisu. Ali, da li ih je Bog uništio? Ne. “Pustite ih samo i obe loze će ići do žetve.”

“Ali Gospode oni trebaju biti uništeni zato što uništavaju Tvoje ljude. Oni ih ubijaju.”

“Ne, pustite ih na miru. Ali Mojoj Nevesti Ja kažem, ‘Budi verna do smrti. Ljubite Me još i više.’”

Mi saznajemo iz pouzdanih izvora da je ova lažna loza, Sotonina loza. Njihovo okupljanje je od njega (Sotone). Oni se skupljaju u Ime Božije i lažu da su Hristovi. Oni propovedaju, oni uče, oni krštavaju, oni slave, oni učestvuju u raznim obredima upućenim od Hrista i predaju ih crkvi, a ipak oni nisu od Boga. Ali pošto oni kažu da jesu, Bog će ih držati odgovornim, i u svakom dobu On govori o njima i njima. Oni nas tačno podsećaju na Valama. On je imao proročku službu. On je znao ispravno pristupiti Bogu, kao što je prikazano u žrtvi čistih životinja. A ipak On nije bio PROROK ISTINITE REČI, jer kad mu je Bog rekao da ne ide davati čast Valaku svojom prisutnošću, on je tražio da ide svakako jer je bio motivisan svojom pohlepom za zlatom i ugledom. Tako, Bog ga je pustio da ide. Savršena volja Božija je dozvolila popustljivoj volji Božijoj zbog Valamove “želje srca.” Bog je ustvari rekao, “Samo idi.” Da li je Bog promenio Svoju odluku? Ne, gospodo. Bog je imao Svoj put bez obzira što je Valam otišao. Valam nije poništio volju Božiju. Bog je imao bez obzira na to, Svoj put. Valam je bio taj koji je

izgubio, jer je obišao Reč. A danas, mi imamo istu tu stvar. Žene propovednici, organizacije, lažne doktrine, itd., ljudi slave Boga, manifestujući u Duhu, a nastavljaju dalje kao Valam, tvrdeći da im je Bog govorio čak i kada je naredba koju su primili bila suprotna otkrivenoj Reči. A ja neću poreći da im je Bog govorio. Ali to je upravo bilo onako kao kada je Bog govorio Valamu, po drugi put. Pošto je On znao da je Valam želeo želju svog sopstvenog srca više nego Reč, On mu je to dao, a ipak celo vreme do kraja držeći SVOJ VLASTITI put; isto tako Bog danas govori ljudima da idu napred sa željom svoga srca jer su oni i onako već odbacili Reč. ALI VOLJA BOŽIJA ĆE BITI ISPUNJENA BEZ OBZIRA. Amen. Nadam se da ovo vidite. To neće samo razbistriti mnogo od onoga što je viđeno u svim dobima već će to posebno pomoći u ovom poslednjem dobu koje ima toliko mnogo manifestacija i izraženih blagoslova i ako je celo doba toliko protiv Božije Volje, koja je Otkrivena kroz Reč.

Ako je ikada neko doba primilo poruku glasno i jasno, onda je to ovo doba. Ono je primilo, i prima, tu Starozavetnu istinu, "Sin ropkinje će iznuravati sina slobodne žene, sve dok sin ropkinje ne bude izbačen napolje." To nam omogućava da znamo da će mržnja i Bogohuljenje Sotone protiv istinitog Hrišćanina, ići kroz grupu nominalnih, lažnih Hrišćana, i to će tako rasti dok Bog ne iščupa tu lažnu lozu na kraju Laodikejskog Doba.

Treće doba je otkrilo proročkim Duhom, da će svetska crkva prihvatiti doktrinu Nikolaitizma. Odvajanje sveštenstva od laika izraslo je iz Biblijske istine o starešinama (pastira lokalnih crkava), koji su vladali narodom pomoću Reči, u 'dela Nikolaita' gde je sveštenstvo sebe postavilo rangirajući jednog iznad drugog, a to je ne biblijska formula jer iz toga se razvilo sveštenstvo, koje se postavilo između ljudi i Boga; a na taj način sveštenstvo je dobilo izvesna prava, oduzimajući laicima (obični vernici), njihova Bogom dana prava. Ovo je bila uzurpacija. U ovom dobu to je postala doktrina. Ona je bila uspostavljena u crkvi kao sigurna Reč Božija, što ustvari nije bila. Ali sveštenstvo je to nazvalo Reč Božija i zato je ta doktrina bila antihristova.

Zbog toga što je ljudska vlada čista jednostavna politika, crkva je postala uvučena u politiku. Ovo uključuje je sa dobrodošlicom dočekao diktator-imperator, koji je udružio crkvenu politiku sa državom, i silom uspostavio lažnu crkvu, (Sotonsku lažnu religiju), kao istinitu religiju. I kroz razne proglase i naređenja mnogih imperatora mi nalazimo lažnu crkvu sa državnom silom kako uništava pravu lozu čak i još žešće.

Tužno je reći da ni istinita loza nije čak bila imuna na ovu doktrinu. Time ne mislim reći da je istinita loza ikada ustanovila Nikolaitiske ideje kao doktrinu. Daleko od toga. Ali taj mali smrtni crvić je nastavio da siše istinitu

grupa je sebe obeležila istom greškom, i kada se vatra probuđenja utišala, organizacija je ovladala, i narod je postao denominacija. Oni su bili samo nominalni Hrišćani iako je svaka grupa tvrdila sa istom sigurnošću kao i Rimokatolička Crkva da su oni u pravu, a svi ostali na krivom putu. Pozornica je zaista bila postavljena za kćeri da se vrate u kuću u zadnjem dobu, nazad u Rim, pod majku kvočku.

I tako mi dolazimo do poslednjeg doba, Laodikejskog Doba. To je naše doba. Mi znamo da je to poslednje doba, jer su se Jevreji vratili nazad u Palestinu. Nije važno kako su oni tamo stigli; oni su tamo. I ovo je vreme žetve. Ali pre nego što može biti žetve, obe loze moraju sazreti po svojoj vrsti. Luterovo doba je bilo vreme proleća. Veslijevo Doba je bilo doba letnjeg rasta. A Laodikejsko doba je vreme žetve u kome se skuplja kukolj za svezivanje i spaljivanje; i sakuplja se pšenica Gospodu.

Vreme je žetvi. Da li ste primetili da u vreme žetve, i ako je tada ubrzano sazrevanje, ipak se postepeno usporava rast dok pred žetvu rast potpuno nestane? Nije li to tačno ono što mi sada vidimo? Vidite, lažna loza gubi svoje mnoštvo u Komunizmu i raznim drugim tipovima verovanja. Njen broj ne raste kao što bi ona želela da mi mislimo. Njena kontrola ljudi nije onakva kao što su imali običaj, i najčešće odlazak u crkvu je samo šou. A istinita loza? Šta je sa njom? Da li ona raste? Gde su ti mnogobrojni koji dođu na probuđenje i odazovu se oltarskim pozivima? Nije li većina od njih samo emotivno pristupila dok dolaze, i željna nečega materijalnog više nego nešto što je istinski Duhovno? Nije li ovo doba kao ono kada je Noa ušao u barku, a vrata su bila zatvorena, ali ipak Bog je oklevao da počne sa sudom sedam dana? Niko se nije okrenuo k Bogu u tim tihim danima.

A ipak to je vreme žetve. Na scenu moraju doći u ovom dobu oni koji donose pšenicu i kukolj u stanje zrelosti. Kukolj već sazreva veoma brzo pod korumpiranim učiteljima, koji okreću ljude od Reči. A i pšenica takođe mora sazreti. I njoj Bog šalje *Proroka-Glasnika* sa potvrđenom službom, da bi ga izabrani prihvatili. Oni će njega slušati kao što je prva crkva slušala Pavla, i oni će sazrevati u Reči dok ne postanu Nevesta Reči, a moćna dela će biti nađena u njima, koja su uvek prisutna nad čistom Reči i veri.

Grupa lažnih crkava će se udružiti u svetski savez crkava. Ovaj svetski savez crkava je LIK PODIGNUT ZVERI. Otk. 13:11-18, "Potom opazih drugu zver gde izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao u jagnjeta, a govorila je kao zmaj. Svu vlast prve Zveri ona vrši u njenoj službi i čini da se zemlja i njeni stanovnici klanjaju prvoj zveri, kojoj bi izležena smrtonosna rana. Ona čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi, i zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi Zveri;

nominalna crkva upotrebila državnu silu da je podrži, sada je državna sila počela nadirati protiv toga. I ovde je mesto gde je Luter napravio grešku, i gde su istiniti vernici napravili svoju grešku. Oni su dopustili državi da ih ona stabilizuje. Zato se ovo doba nije daleko otisnulo u Reči. Hvala Bogu što je ono otišlo i tako daleko kao što je otišlo, ali pošto se ono oslanjalo na političku silu u velikoj meri, ovo doba je završilo u organizaciji, a sama grupa koja se u Luterovoj generaciji odcepila od lažne loze, sada se vratila nazad da postane ćerka bludnice, zato što se vratila ponovo u Nikolaitizam i Valamizam. Ova era je imala mnogo sekti u sebi, a dokazati koliko su bili udaljeni od istinitog semena, potrebno je samo pročitati istoriju i videti kako su proganjali jedni druge, čak do smrti u nekim slučajevima. Ali bilo je *nekoliko imena* među njima, isto kao što ih ima u svakom dobu.

Mi se radujemo u ovom dobu zbog ove jedne stvari. Reformacija je otpočela. To nije bilo oživljavanje već reformacija. A niti je to bila restauracija (obnova). Ali zrno pšenice koje je umrlo u Nikeji i istrunulo u Mračnim Dobima, sada je izniklo sa istinom, označavajući da u nekom budućem vremenu, na kraju Laodikejskog doba, upravo pre nego što Isus dođe, da će se crkva vratiti nazad u stanje Pšeničnog Semena neveste, dok će kukolj biti požnjen i spaljen u ognjenom jezeru.

Pošto je peto doba omogućilo veliko širenje Reči kroz štampanje, šesto doba je bilo spremno još više u tome. Ovo doba je bilo druga etapa pred restauraciju, i kao što smo ranije rekli ono je bilo doba kićanke. Obrazovanje je obilovalo. Ovo je bilo doba intelektualnih ljudi, koji su voleli Boga i služili Mu. Bilo je mnogo misionara a Reč se širila svetom. To je bilo doba bratske ljubavi. To je bilo doba otvorenih vrata. To je bilo poslednje doba koje je dugo trajalo, a posle njega nastupa Laodikejsko doba koje je kratko.

Istinita loza je cvetala u ovom dobu kao nikada ranije kada uzmemo u obzir nas i inostranstvo. Ovo doba je donelo svete ljude na frontu. Istinita loza se širila a lažna loza se gubila. Gde god je istinita loza stigla Bog je tu dao svetlo, i život i sreću. Lažnoj lozi je bilo pokazano šta je ona bila: tama, beda, siromaštvo, nepismenost i smrt. I kao što lažna loza nije mogla u svom dobu sile uništiti pravu lozu, ni istinita loza nije mogla sada dovesti lažnu lozu ka Isusu Hristu. Ali lažna loza je utvrdila sebe, čekajući kraj poslednjeg doba, kada će pridobiti za sebe sve osim malog stada, a to su izabrani, istinita Božija loza.

Ali kako nas ovo doba rastuži kada uvidimo da svaki veliki Božiji pokret (a bilo ih je puno), je zanemario odbacivanje doktrine Nikolaita s kojom su se svi oni organizovali i umrli. Zatim su se oni upustili u denominacije držeći se duhovne smrti na pašnjacima bez hrane. Teško da su oni to znali, ali svaka

lozu nadajući se da će je srušiti. Čak unutar istinite crkve, ljudi koje je Bog pozvao za nadglednike, držali su da ta titula znači malo više nego što je samo lokalna odgovornost. To nije bilo jasno razumevanje Pavla, koje je postojalo u crkvi tog vremena. Jer Pavle je rekao, "I oni su proslavljali Boga u meni." Nije važno koliki autoritet je Pavle imao, on je usmeravao ljude da gledaju u Boga od Koga dolazi sav autoritet. Ali sveštenstvo je uvek gledalo na Božije vodstvo PLUS LJUDSKO, i to je davanje časti tamo gde čast ne pripada, i mi vidimo da je istinita crkva bila uflekana humanizmom. Sa Nikolaitizmom je uspostavljeno – apostolsko nasleđe – postavljanje sveštenika – izglasavanje pastira, itd., i to je bio samo jedan korak za lažnu crkvu da produži u Valamizam. Sledeći korak u 'Sotonske dubine' je bio u punom napretku.

Ovaj drugi korak je bio Valamova doktrina, (opisana u Otk. 2:14), gde je Valam učio Valaka da spotakne decu Izraelovu kroz 'zajednički skup'. A tako bi došljaci uradili još dve stvari suprotne Reči Božijoj. Vi ćete se setiti da je Valaku trebala pomoć da održi svoje kraljevstvo. On je pozvao najuticajnu duhovnu figuru svoga doba, Valama. Valam je dao savet, koji je Izrael stavio u zamku i uništio. To je bilo pre svega, savet da se svi skupe zajedno i rasprave o zbivanjima, te da zajedno jedu i da srede stvari. Posle svega, međusobno razumevanje ide drugim putem. Jednom kada se ta stvar sredi to je polazno mesto za dalje. Sledeći korak bi bio, zajedničko slavljenje, i naravno, mali pritisak domaćina obično čini da gosti odu mnogo dalje nego što nameravaju. Vidite, to se nije dogodilo samo tamo nazad u crkvi Božijoj Starog Zaveta, već se to dogodilo i u crkvi Novoga Zaveta, jer tu je bio car, kome je kao Valaku trebala pomoć da osigura svoje kraljestvo. Zato je Konstantin sazvao nominalne Hrišćane, Prvu Rimsku Hrišćansku Crkvu, da mu pomognu da pridobije Hrišćane, jer su oni bili veoma veliko telo. Iz toga je proizašao Nikejski Sabor 325. godine. Tamo su se Hrišćani i istiniti i nominalni, skupili na Konstantinov poziv. Istiniti Hrišćani nisu imali šta da traže na skupu. I pored svega Konstantin je zaista mogao sve njih ujediniti, ali pravi vernici su znali da su izvan onoga gde trebaju biti i otišli su. Ali onima koji su ostali, Konstantin je dao iz državne riznice još i političku i materijalnu moć. Ljudi su bili uvedeni u idolsko slavljenje i spiritizam, jer su kipovi sa imenima svetaca bili postavljeni u crkvenim zgradama, a ljudi su učeni da komuniciraju sa mrtvima, to jest da se mole svecima, što nije ni manje ni više do spiritualizam. Jer umesto hrane koju čovek zaista treba, što je Božija Reč, njima su date veroispovedi, dogme i obredi koji su takođe bili pod pritiskom državne sile; i povrh svega, dano im je tri boga sa trostrukim složenim imenom Jednog Istinskog Boga, a vođeno krštenje u Ime Gospoda Isusa Hrista je bilo zamenjeno sa Paganskim krštenjem u tri titule.

Pravi vernici nisu trebali da idu tamo. Oni su već izgubili mnogo od istine, a sada oni će, takođe, da izgube i razumevanje Božanstva i zameniti ime sa titulama u vodenom krštenju.

Dakle, razmotrite veoma pažljivo ovu Valamovu doktrinu. Pre svega primetite, da je to namerni manevar korumpiranog sveštenstva, da bi ljude vezali za sebe, namerno vodeći ljude u greh nevere. Nikolaitiska doktrina je bila korupcija sveštenstva, koje je tražilo političku silu za sebe; a dok Valamizam je potčinjavanje ljudi njihovom sistemu veroispovesti i slavljenja s ciljem da ih kontrolišu. A sada pažljivo razmotrite. Šta je bilo to što je vezalo ljude za nominalnu crkvu i time ih uništilo? To su bile veroispovesti i dogme formirane crkvenim principom. To je bila doktrina Rimokatoličke crkve. Njima nije bila data istinita hrana, Reč. Njima je data hrana koja je potekla iz idolopoklonstva, Vavilonskog paganizma, umotanog u Hrišćansku terminologiju. I sam taj duh i doktrina su upravo među svim protestantima, i to je nazvano DENOMINACIJA. Nikolaitizam je organizacija ističući ljudsko vodstvo u crkvi, i time uklanjaju Duh. Valamizam je denominacionizam, koji uzima crkveni priručnik umesto Biblije. I upravo u ovom času, mnogi od Božijih ljudi su uhvaćeni u zamku denominacionalizma, a Bog im dovikuje, "Izađite iz nje narode moj, da ne budete učesnici njenih greha, i da ne primite od njenih zala." Vidite, oni su u neznanju. Ali ako bi se uznesenje dogodilo u ovom momentu, neznanje ne bi bilo poziv Božijeg suđenja i pored pogrešnog ranga.

Jer sveštenstvo je organizovalo sebe u redove jedan iznad drugog, dok konačno nisu dobili predsednika za glavu što je manifestacija antihristovog duha, bez obzira koliko divno i neophodno to može izgledati. To nije ništa drugo nego ljudsko rasuđivanje, koje oduzima mesto Reči. I bilo koja osoba koja je u organizovanim denominacijama je tačno u sred antihristovog sistema. Dakle, dopustite mi da kažem ovo i da to načinim zaista jasnim. JA NISAM PROTIV LJUDI. JA SAM PROTIV SISTEMA.

Ujedinjenjem države i crkve, postavila se pozornica za Mračno Doba. I zaista, oko 1000 godina crkva je otišla u dubinu tame, upoznavši Sotonine dubine. Kada je ma koja religiozna grupa zagrlila Nikolaitizam, i Valamizam, i imala političku, finansijsku i fizičku silu da je podrži, onda postoji samo jedan pravac u koji oni mogu ići. Taj pravac je pravo u Jezaveljinu doktrinu. Dakle, zašto mi ovo govorimo? Zbog toga što smo istakli u proučavanju četvrtog doba da je Jezavelja bila Sidonkinja, kći Itabalova, koji je bio glavni sveštenik Aštarte. On je bio ubica. Ova žena se udala za Ahava (Izraelskog Kralja), zbog političke svrhe. Ona je zatim preuzela religiju naroda i pobila Levite, podigla hramove u koje je navela ljude da slave Aštartu (Veneru), i

Bala (bog Sunca). Ona je formulisala učenje i navela svoje sveštenike da to uče, a sveštenici su pridobili narod da to prihvati. Ovde vi možete tačno uočiti šta je nominalna crkva bila u Mračnim Dobima. Ona je potpuno napustila Reč Božiju, i zamenila ime za titule Božanstva, i dosta Biblijskih principa. Oni su izokrenuli ono što su izvukli iz Biblije menjajući značenje toga. Njihove škole za biskupe, itd., su ispisale široke rasprave, njihove pape su sebe predstavile kao nepogrešive, govoreći da su primili otkrivenje od Boga i govorili su ljudima kao Bog. Sve ovo je učenjem preneto na sveštenike, koji su pomoću straha navodili narod da to veruje. Ne slagati se, značilo bi smrt ili isključenje koje bi moglo biti još gore od smrti. To je sada bila crkva sa sigurnim glasom koja je zavládala, i divlja od sile pila je krv mučenicima dok istinite Hrišćane nije iskorenila i skoro da je jedva nešto ostalo od Reči, i malo manifestacije Duha Svetoga. Ali istinita loza se borila i pobedila. Bog je bio veran malom stadu, i pored svega toga što je Rim mogao učiniti njihovim telima, ipak Rim nije mogao ubiti Duh koji je bio u njima, i svetlo istine je nastavilo da svetli, podupreto od Svetog Duha i sile.

Ovo je dobro mesto da se načini jedno prosvećujuće osmatranje. Pogledajte. Dela i doktrina Nikolaita, doktrina Valama, i učenje lažne proročice i Jezavelje, nije oformilo tri duha, niti tri duhovna principa. Ova tri principa nisu ništa drugo nego razne manifestacije istoga duha, koji ide iz jedne dubine u drugu udubinu. Šta je to sve, nego antihristov duh organizacije u njegove tri različite etape. Jednom kada se sveštenstvo odvojilo i organizovalo ono je tlačilo ljude vodeći ih unutra, i vezivalo ih za organizaciju. Ova organizacija je bila bazirana na veroispovestima i dogmama kojima su oni naučavali ljude, umesto čiste Reči Božije. Obredima i ceremonijama je dat naglašen deo u slavljenju, a uskoro ceo sistem je bio militantna i đavolska sila, koja je dala sve od sebe da bi kontrolisala sve kroz ubeđivanje govorom ili bukvalno silom. Ona je primala svoju snagu iz svojih vlastitih lažnih proroka, a ne iz Reči Božije. Ona je sada bila apsolutno antihristova iako je došla u Hristovo Ime.

A posle onoga što je izgledalo kao beskrajno dugo vreme, u kojem je istina zasigurno morala umreti, ljudi su počeli protestovati protiv grešnosti Rimokatoličke crkve, zato što ni u jednom deliću mašte, Bog nije mogao biti u takvom učenju i takvom vodstvu. Na ove proteste se ili nije obraćala pažnja ili su bili ugušeni od Rima. A onda, Bog u Svojoj suverenoj milosti poslao je glasnika po imenu Martin Luther, da započne reformaciju. On je radio u uslovima gde je Rimokatoličkoj crkvi dato toliko mnogo užadi da je ona bila spremna da se obesi. I tako, kada je Luther propovedao opravdanje verom, istinita loza je po prvi put nakon mnogo vekova počela obilno rasti. Pošto je